კვირა. 1 ოქტომბერი 1917 წ.

ფასი 15 კაპ.

ბრძოლა

РУССКАЯ СОЦИАЛЬДЕМОКРАТИЧЕСКАЯ ТРУДОВАЯ ПАРТИЯ

Пролетарии всех стран, соединяйтесь!

გაზეთი ჯერ ჯერობით გამოვა კვირაში ერთხელ. კორეს პონდენციები და ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгіевская ул. № 1, Ред. газ. „Кавк. Рабочій", ან „Брдзолы"
გაზეთი ღირს წლის ბოლომდი 1 მ. 80 კ., სამი თვით 1 მ. 80 კ., 1 თვით 60 კ.
განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტიქონი პატარის ღირს 10 კ.

№ 18 РУССКАЯ СОЦ.-ДЕМ. ТРУДОВАЯ ПАРТИЯ (ЮГО-ВОСТОЧНАЯ) ТБИЛИССКИЙ КОМИТЕТЪ ОРГАНЪ № 18

1917 წლის 4 ივნისიდან
ამხ. მ. ცხაკაიასა და ფილიპე მახარაძის
რედაქტორობით კომიტეტის სოც.-დემოკრატ. მუშურაჯღესეების კაზეთი

ბრძოლა,

რომლის პირველ ნომერში მოთავსებულია რუსეთის ს. დ. მ. პ. საერთო კონფერენციის **ყველა რეზოლიუციები.**
რედაქცია მოუწოდებს ყველა ამხანაგებს ყოველგვარი დახმარება აღმოუჩინონ „ბრძოლას".
კაზეთი კომიტეტ ჯერჯერობით კვირაში ერთხელ.
რედაქციის აღრესი: თფილისი, გიორგის ქუჩა № 1. გაზ. „კავკაზსკი რაბოჩის" რედაქციაში. ბარათები, წერილები და ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი აღრესით: Тифлисъ Редакція „Кавказскій Рабочій", Георгіевская ул. № 1. для «Брдзола».
კანტორა ღია ყოველ დღე, გარდა კვირა უქმეებისა დილის 10—3 სა, ათამდე და საღამოს 8—9 საათ. რედაქცია: დილის 10 საათ. 2 საათ. კანტორა კვირა უქმე დღეებში ღია მხოლოთ დილ-ს 10—12 საათ.

სალამი სიეზდს!

დღეს, 1 ოკტომბერს, თფილისში უნდა გაიხსნას კავკასიის საოლქო სიეზდი რუსეთის სოც.-დემ. მუშათა პარტიისა (ბალშევიკების).

ეს მეტად დიდი ფაქტია ჩვენი პარტიის ცხოვრებაში. დაქსაქსული და შეუკავშირებელი ორგანიზაციები უდიდესი რევოლიუციის ხანაში პირველათ უნდა შეერთდენ და შექმნან მტკიცე კავშირი. სოც.-დემოკრ. ორგანიზაცია კავკასიაში, უფრო კი ამიერ-კავკასიაში, ერთი უძველეს ორგანიზაციას წარმოადგენს მთელ რუსეთში. უკვე მეცხრამეტე საუკუნის მიწურულში ჩვენ აქ ვხედავთ სოციალ-დემოკრატიულ ორგანიზაციას, რომელიც ჩქარა იზრდება და უდიდეს როლს თამაშობს მთელ ჩვენს ცხოვრებაში.

ამ ორგანიზაციის სასახელოთ ჩვენ უნდა ვთქვათ, რომ პირველ ხანებში, თითქმის 1905 წლამდე კავკასიის ორგანიზაციები ნამდვილი ორთოდოქსიული მარქსიზმის გამომხატველი იყვენ, და როგორც ასეთებს მათ წინდა ბალშევიკური ხასიათი ქონდათ. 1905 წლიდან დაწყებული კავკასიაში თანდათან ფეხს იკიდებს და ვრცელდება მენშევიზმი და იმავე დროს ბალშევიკური ორგანიზაციები თანდათან სუსტდება, ან ალაგ-ალაგ სრულებით ქრებიან. აქ ადგილი არ არის ამის მიზეზების გამოსაკვლევათ. მაგრამ მიუხედავათ ამისა, კავკასიაშიაც ბალშევიზმის ლამპარი არა თუ არ გამქრალა ამ ხნის განმავლობაში, არამედ იგი კიდევ უფრო მეტ სინთილეს ფენდა თავის გარშემო. იმ დროს როცა მენშევიკები თანდათან უშვებდენ ძირს სოციალ-დემოკრატიულ დროშას. 1905—6 წლების შემდეგ უკანასკნელ დრომდე ბალშევიკები წარმოადგენდენ კავკასიაში მეტათ უმნიშვნელო უმცირესობას. მაგრამ მიუხედავათ ამისა სასოწარკვეთილებას ჩვენ არ მივეცემივართ, ჩვენ მტკიცეთ გვწამდა, რომ დღეს თუ არა ხვალ მაინც ჩვენ ქუჩაზედაც იქნება დღესასწაული. დ., აი, ამ დღეს ჩვენ უკვე მოვესწარითო.

რას ვხედავთ დღეს ჩვენ, ამ დიდი რევოლიუციის ხანაში? იმას, რომ მაშინ როცა მენშევიზმი იძლევა და იშლება და თანდათან კარგავს ნდობას მუშა ხალხში და უღარიბეს გლეხობაში, ბალშევიზმი ანუ რევოლიუციონერ სოც.-დემოკრატია საოცრათ იზრდება, ძალას იკრებს და პროლეტარიატის და ნახევარ პროლეტარების ერთათ ერთ პარტიათ ხდება.

ახლათ მოწვეული სიეზდის, თუ მის მუშამბას რაიმე დამბრკოლება არ გადაეღობა წინ, ბევრი რამ აქვს გასაკეთებელი, მან უნდა შეასრულოს დიდი საქმე. უპირველეს ყოვლისა მან უნდა შეაკავშიროს მთელი კავკასიის ორგანიზაციები, მან უნდა შექმნას კავკასიისთვის ცენტრალური ორგანო, როგორც ორგანიზაციულათ, ისე იდეიურათაც. სიეზდმა უნდა გამოარკვიოს თავის ძალები, უნდა გითვალისწინოს ადგილობრივ ორგანიზაციების მდგომარეობა, მათი მუშაობა, უნდა ჯამი გაუკეთოს ამ მუშაობას, აღნიშნოს მისი ნაკლულოვანებები და ღირსებანი, ზომები უნდა მიიღოს ორგანიზაციონური და იდეიური მუშაობის გასაუმჯობესებლათ და წარსამატებლათ და სხვა და სხვა.

იმ მრავალ პრაქტიკულ საკითხებში, რომლებიც სიეზდს წინ უდგას გადასაწყვეტათ, უმთავრესი ყურადღება დამფუძნებელი კრების მომავალ არჩევნებს უნდა დაეთმოს; ეს არჩევნები უკვე მოახლოვებულია; მეტია იმაზე ლაპარაკი, თუ რა დიდი მნიშვნელობა ენენება ამ არჩევნების ორგანიზაციულათ ჩატარებას ჩვენი პარტიისთვის. აწმყო და მომავალი ჩვენ მხარეზეა. ჩვენ მოუწოდებთ ყველა ხალხს საერთო მშვიდობიანობისა და ძმობისაკენ. ჩვენ დროშაზე მუშათა ინტერნაციონალი და სოციალიზმი აწერია, და ჩვენ ვემსახურებით ამას საქმით.

მივესალმებით რა ჩვენი პარტიის კავკასიის საოლქო სიეზდს, ჩვენ მოუწოდებთ ყველა პროლეტარებს და ნახევარ-პროლეტარებს შემდეგი ლოზუნგებით:

გაუმარჯოს მუშათა საერთაშორისო სოლიდარობას!

გაუმარჯოს სოციალიზმს!

გაუმარჯოს რევოლიუციონურ სოციალ-დემოკრატიას!

დემოკრატიული თათბირის შედეგი.

დემოკრატიულ თათბირს უნდა გადაეჭრა საკითხი მთავრობის შემადგენლობის შესახებ. ეს მთავარი საკითხი ყველა რევოლიუციაში და, მაშასადამე, რუსეთის რევოლიუციაშიც. ის არის უმთავრესი ღერძი, რომლის გარშემო ღღეს გაჩაღებულია სამტრო-სასიკოცლო ბრძოლა ბურჟუაზიასა და დემოკრატიას, კაპიტალისტებსა და მემამულეებს შორის, ერთი მხრით, და პროლეტარიატსა და უღარიბეს გლეხკაცობას შორის მეორე მხრით. ეს ბრძოლა დაიწყო რევოლიუციის პირველ ღღეებშივე, მაგრამ იგი უფრო გამწვავდა შემდეგ ხანებში. ამ გამწვავების უმთავრესი ეტაპები: 19—21 აპრილი, 10 ივნისი, 3—5 ივლისი და აგვისტოს ბოლო, ე. ი. კორნილოვიის აჯანყება. შეიძლება ითქვას, რომ ღღეს ეს ბრძოლა ახწევს თითქმის უმწვე

ყოფით, რომ რევოლიუციის ყოველივე შეწყალენი კორნილოვისთვის ჩაებარებია. ამ ახალი განსაცდელის ყველის შემდეგ, რასაც მუშათა, სალდათთა და გლეხთა შეგნებიდან აწი ვერაფერი ვერ აღმოფხვრის. რევოლიუციის დასაწყისშივე ჩვენი პარტიის მიერ გადმოსროლილი ლოზუნგი: „მთელი ძალა — უფლება საბჭოებს, როგორც ცენტრში, ისე ადგილობრივად, გახდა ხმა მთელი რევოლიუციონური რუსეთისა. მხოლოთ ასეთ ძალა-უფლებას, რომელიც პროლეტარიატს და ღარიბ გლეხკაცობას ეშყარება, ძალა უფლებას, რომელსაც მთელი ქვეყნის ყველა ნივთიერი სიმდიდრე და საწარმოოვა-სამეურნეო შესაძლებლობანი ნაანგარიშევი, გათვალისწინებული აქვს, რომელიც ოდნავაც არ შეჩერდება მესაკუთრეთა ჯგუფების ანგარიულ ინტერესების წინაშე და შესაფერ ზომების მიღებას არ შესწყვეტს, რომელიც თავს მოუყრის ყველა სამეცნიერო-მოსამზადებელ და ტეხნიკურად გამოსაყენებელ ძალებს საზოგადო-სამეურნეო მიზნებისათვის; რომელიც დღესვე, ამ ეკონომიურად დაცემისა და განადგურების დროს შესძღებს, რომ რაც შეიძლება მაქსიმალური ღონე იხმაროს წინასწარ შემუშავებულ გეგმის მიხედვით ცხოვრების მოსაწყობად; რომელიც მოახერხებს შემწეობა მისცეს სოფლის მუშებს და გლეხებს, რომ სასოფლო მეურნეობის არსებული ძალ-ღონითა და საშუალებით რაც შეიძლება მეტი ნაყოფიერებით ისარგებლონ: შეხღონონ სარგებელი, დაიწყონ სამუშაო ქირა და უზრუნველყონ შრომის ნამდვილი, სწორი დისციპლინა მოწესრიგებულ ფაბრიკებსთან შეწყობილი, რომელიც დამყარებული იქნება მშრომელთა თვით მართველობაზე და მათ მიერ წარმოების კანტროლის ცენტრალისტურად მოწყობაზე; და ასე ამნაირათ ქვეყნის მთელი მეურნეობის დემობილიზაციას რაც შეიძლება მსუბუქი შერყევით უზრუნველყოფს.

იმის გამო, რომ კადეტების კონტრ-რევოლიუციონური პარტია ყველაზე უფრო საზზოების ხელში ძალა-უფლების გადასვლას უფრთხის და ცდილობს, რომ დემოკრატიის ნაკლებათ შეგნებული ელემენტები ბოლშევიკების მომავალი შეიარაღებული აჯანყების აჩრდილით მუდამ შიშ ქვეშ იყოლიოს, ჩვენი პარტია აუცილებელ საჭიროებათ თვლის, რომ მთელი ქვეყნის გასაგონათ ისევ განაცხადოს შემდეგი: ვიბრძვით რა ძალა-უფლებისათვის ჩვენი პროგრამის განსახორციელებლათ, არა დროს არ ვცდილობთ და არ ვისწრაფვით, რომ ეს ძალა-უფლება ხელთ ვიგდოთ მშრომელი მასის უმბავლესობის ორგანიზაციულათ შემუშავებულ ნების წინაღმდეგ. საბჭოების ხელში ძალა-უფლების გადასვლა სულაც არ გაიუქმებდა არც კლასთა ბრძოლისა ერთათ და არც პარტიათა შეჯიბრებას დემოკრატიისავე ბანაკში. მაგრამ აგიტაციის სრული და შეუზღუდველი თავისუფლების პირობებში და საბჭოების ძირიდან თანდათან განახლებასთან ერთათ გავლენისა და უფლებისათვის ბრძოლა საბჭოების ორგანიზაციულ ფარგლებში ფრთებს ფართეთ გაშლიდა. პირიქით ძალა-უფლებისა და ინიციატივის დღევანდელი პოლიტიკის განგრძობამამ მუშათა კლასის, ჯარისა და გლეხკაცობის რევოლიუციონურ ელემენტების მიმართ იმ მიზნით, რომ რევოლიუციის შემდეგი განვითარება როგორმე შეაჩერონ, რევოლიუციონური ორგანიზაციების სურვილის დამოუკიდებლათაც აუცილებლათ უნდა მიგვიყვანოს უდიდეს შეტაკებამდის, რომლის მსგავსი ისტორიამ ცოტა იცის.

ახლანდელ პირობებში კოალიციური მთავრობა ეს ძალდატანების და რეპრესიების მთავრობის შედეგია მაღალი წრეების მხრით მდაბიო ხალხის წინააღმდეგ. ამდენი ცდისა და გამოცდილების შემდეგ მხოლოთ იმის შეუძლია წინადადება მისცეს დემოკრატიას და ურჩიოს მას, რომ კონტრ-რევოლიუციონურ ბურჟუაზიასთან კავშირი ხელახლა შეკრას, ვ საც სურს, რომ რაც უნდა მოხდეს მაინც სამოკალაპო ომი გამოიწვიოს, რათა შემდეგ ამის მასუხისმგებლობა მუშათა მასას და ჩვენს პარტიას თავს მოახვიოს.

ხალხს ზავი სწყურია. კოალიციური მთავრობა კი იმპერიალისტური ომის განგრძობას ნიშნავს. დროებითი მთავრობის შემადგენლობას დღემდე იმ მოკავშირე იმპერიალისტური მთავრობების მოთხოვნილებისა მებრ აწყობდენ, რომლებიც რუსეთის რევოლიუციონური დემოკრატიის მოსისხლე მტრებათ უნდა ჩაითვალონ. 18 ივნისს დაწყებული შეტევა, რომლის დამღუპველ შედეგებზე ჩვენი პარტია წინადწინვე უთხოვდა, კორნილოვის მიერ მიღებული ზომები ჯარის ასალაგმავათ, რაც მინისტრ-შემთანხმებლის მონაწილეობით ხდებოდა, ყველი ეს პირდაპირ თუ არაპირდაპირ მოკავშირე სახელმწიფოების იმპერიალისტებისგან იყო ჩაგნებული. ამ გზით რუსეთის რევოლიუციამ თავისი ზნეობრივი აუტორიტეტის საკმაოთ საგრძნობი გავლენა დაკარგა, მაშინ როდესაც თავისი ფიზიკური ძალ-ღონე სულაც არ გაუშაგრებია. სულ უფრო და უფრო ცხადი ხდება, რომ შეასუსტეს რა რუსეთის რევოლიუციის შინაგანი გავლენა, მოკავშირე იმპერიალისტები არც ზავის ჩამოგდებაზე იტყვიან უარს, თუ ეს რუსეთის ხარჯზე მოხდება! იმავე დროს ომის უნებურათ განგრძობაც, თუნდაც ეს ხალხის მხრივ ომის მიზნების მიმართ და მისი გამომწვევი დროებითი მთავრობისადმი უნდობლობის გამოცხადების შემდეგაც ხდებოდეს, დიდ ძალას აძლევს კონტრ-რევოლიუციას ხელში, რომ გერმანიის მტაცებელ იმპერიალისტებთან სეპარატიული ზავის ჩამოგდების ცდითაც თავისი ბედი სინჯოს. საბჭოების მთავრობის შედგენა პირველ ყოვლისა ნიშნავს პირდაპირ, გადაჭრით და აშკარათ ყველა ხალხებისადმი წინადადების მიცემას, რომ პატიოსანი, სამართლიანი დემოკრატიული ზავი დაუყონებლივ შეკრან. რევოლიუციონური ჯარი ომის აუცილებლობას მხოლოთ იმ შემთხვევაში დაიჯერებდა და სცნობდა, თუ ასეთი ზავის ჩამოგდების წინადადება უარყოფილი იქნებოდა. მაგრამ ყველაფერი იმას გვეუბნება, რომ კეშმარიტ რევოლიუციონური მთავრობის წინადადებას ყველა ქვეყნების ომისგან გაწყენილი მუშათა მასსა ისეთი თანაგრძნობით მიეგებებოდა, რომ ომის განგრძობა ყოველთან შეუძლებელი გახდებოდა. საბჭოების მთავრობა ეს ზავის ჩამოგდებას ნიშნავს.

კმარა ყოყმანი! დროა შეწყდეს უმოქმედობისა და სულმოკლეობის პოლიტიკის ნარმობა! ალარ შეიძლება დაუსჯელათ განაგრძოთ გლეხკაცობის ლოდინით ზამება და ქენჯნა და ნახევარი წლის განმავლობაში მისი დაპირებებით აკება: ძახილი მიწასა და თავისუფლებას მიიღებთო და ნამდვილათ კი უარის თქმა ომაზე, რომ დაუყონებლივ გაუქმდეს კერძო საკუთრების უფლება მემამულეთა მიწაზე და უსასყიდლოთ გადაეცეს ის მათ.

კმარა რუსეთ-ბორძიკი! გვეყო ორპოფობით სავსე ორპირიოვანი პოლიტიკა ესერებისა და მენშევიკების მხრივ: გაპიეპურებისა და გადადების დრო ალარაა, კმარა სიტყვები! დადგა დრო გადამწყვეტი მოქმედებისა!

რევოლიუციონური მთავრობის მოქმედებას სიფუძვლათ ის შემდეგი ზომები უნდა დადგას, რომლებიც მრავალრიცხოვანმა და გავლენიანმა რევოლიუციონურმა ორგანიზაციებმა წამოაყენეს პეტროგრადისა და მოსკოვის მუშათა და სალდათთა დეპუტატების საბჭოების მეთაურობით.

1) კერძო საკუთრების გაუქმება მემამულეთა მიწებზე გამოუსყიდველათ და გადაცემა ამ მიწების გლეხთა ადგილობრივ კომიტეტების განკარგულებაში, ვიდრე დამფუძნებელი კრება ამ კითხვას საბოლოოთ გადაწყვეტდეს; ამასთანავე ღარიბი გლეხები ინვენტარითაც უზრუნველ ყოფილი უნდა იქმნენ.

2) წარმოებისა და განაწილების საქმეში მუშათა კანტროლის შემოღება საერთო სახელწიფოებრივი მაშტაბით; საბანკო საქმეთა ცენტრალიზაცია და კანტროლი მასზე; ნაციონალიზაცია უსაჭიროესი სამრეწველო დარგებისა, როგორიც არის: ნავთის, ქვანახშირის და მთამადნეულობის; საყოველთაო შრომის ბეგარის შემოღება; დაუყონებლივ ზომების მიღება, რომ მრეწველობის დემობილიზაცია მოხდეს და მოეწყოს, რომ სოფელს სარეწველოს საქონელი მეკვიდრ ფსებში საკმაოთ მიეწოდოს; დაუზოგველი გადასახადის გაწერა მსხვილ კაპიტალზე და ქონებაზე; და სამხედრო მონაგების კონფისკაცია იმ მიზნით, რომ ქვეყანა ეკონომიური დაცემა-განადგურებისაგან დავიხსნათ.

3) საიდუმლო ხელშეკრულობის გაუქმებულათ გამოცხადება და ყველა მეომარ სახელმწიფოების ხალხებისადმი მიმართვა წინადადებით, რომ დაუყონებლივ საყოველთაო დემოკრატიული ზავი ჩამოთვალონ.

4) ყველა ერების თვითგამორკვევის უფლება, რომლებიც რუსეთში შედიან, უნდა უზრუნველყოფილ იქნას; დაუყონებლივ გაუქმება ყველა იმ რეპრესიული ზომებისა, რომლებიც ფინლიანდიისა და უკრაინის წინააღმდეგ არის მიმართული.

როგორც სასწრაფო ზომები, დეკრეტით უნდა იქნას მიღებული შემდეგი:

1) ყოველგვარი რეპრესიების შეწყვეტა, რომლებიც მუშათა კლასის და მის ორგანიზაციების წინააღმდეგ არის მიმართული. ფრონტზე სიკვდილით სასჯელის დაუყონებლივ გაუქმება და ჯარში ყველა დემოკრატიული ორგანიზაციების და აგიტაციის სრული თავისუფლების აღდგენა. ჯარის გაწმენდა კონტრ-რევოლიუციონურ შეგნებისაგან.

2) კომისარებისა და სხვა თანამდებობის პირთა არჩევა ადგილობრივ ორგანიზაციების მხრივ.

3) მუშათა საყოველთაო შეირაღება და წითელი გვარდიის მოწყობა *).

4) სახელმწიფო საბჭოს და სახელმწიფო დუმის დაბოიკოტა და დამფუძნებელ კრების დაუყონებლივ მოწვევა.

5) ყველა წოდებრივი (თავად-აზნაურობის და სხვა) უპირატესობის გაუქმება და მოკალაქეთა სრულუფლებიანობა შემოღება.

6) 8 საათის სამუშაო დღის და ყველმხრივი სოციალური დაზღვევის შემოღება.

———

როგორც სასწრაფო ზომას, რომელიც აუცილებლათ საჭიროა, რომ პოლიტიკური ატმოსფერა გაიწმინდოს და საბჭოთა სამართალი უწყვეტის მუწუკები ჩვენ მოვითხოვთ, რომ დაუყონებლივ დანიშნულ იქნას დემოკრატიისთვის

ციონერსა და მომრიგებელ ელემენტებს ისეთი ადგილი მიეცა თათბარზე, რომელშედაც ისინი უფლებას ვერ განაცხადებენ თავიანთი პოლიტიკური მოღვაწეობისა და როლის მიხედვით. ჯარის ორგანიზაციები ძალიან ნაკლებათ არის წარმოდგენილი და რაც არის, ეს ისეთი ნაწილია, რომელიც სალდათთა მასას უფრო მეტათ მოწყვეტილია და ეს ექვსი თვეა მაღალ წრეებიდან შედგება, რომლებიც ხელმეორეთ არ აუარჩევიათ. საქალაქო საბჭოები და ერობები ჯერ მხოლოთ ნაბეჭრათ არის განახლებული და თვით მათი სპეციალური დანიშნულებისა გამო ძალიან სუსტათ და უფულოთ გამოხატავენ დემოკრატიის რევოლიუციონურ-პოლიტიკურ გამოცდილებას და მის შეხედულებებს და ყველაფერი ეს კიდევ უფრო სამართლიანათ ითქმის კოოპერატივების შესახებ, რომლის ხელმძღვანელოთ და მეთაურებს ძალიან ნაკლები კავშირი აქვთ დემოკრატიული მასის პოლიტიკურ შეხედულებებთან და მისი სულის კვეთების ეფოლიციასთან. საქალაქო საბჭოების, ერობების და კოოპერატივების წარმომადგენლობასთან შედარებით საბჭოების წარმომდგენლობა მეტათ შემცირებულია. მაშინ როდესაც სწორეთ ეს ორგანიზაციები გვიხატავენ უფრო სნიფნირით და სინამდვილით პოლიტიკურ ნებასურვილს მუშებისას, სალდათებისას და გლეხებისას. სწორეთ ამ საბჭოებმა დაიკავეს თავიანი ადგილი, ბევრგან მთელი ძალა-უფლებაც კი იმ საბედისწერო კრიტიკულ დღეებში, რომელსაც კორნილოვის აჯანყების დღეები ქვია. აი რატომ არის, რომ ჩვენ ამ თათბირის მხოლოთ იმ დადგენილებათა და წინადადებათა განხორციელებას ვცნობთ შესაძლებლათ კერენსკის დღეანდელი პირადი რეჟიმის სასვენით აღმოსაფხვრელათ, რომელსაც მიიღებს და აუცილებელ საკანონათ ცნობს სრულიათ რუსეთის მუშათა, სალდათთა და გლეხთა საბჭოების სიტ ზედ. ამჟამთა ასეთი სიტ ზედის დაუყონებლივ მოწვევა არის უსაჭიროესი და უპირველესი საქმე.

პრესა.

ამას წინაზე სოც.-პატრიოტების გაზ. „ალიონში“ ბ-ნ ი. გომპერელს ერთი წერილი მოუთავსებია, რომელშიაც ავტორი ქართველი ხალხის სხვა და სხვა ნაკლულოვანებებზე ლაპარაკობს. ბ-ნ ი. გომპერელის წერილი ჩვენ არ გვაინტერესებს. მაგრამ ამ წერილის მეტათ აღუშფოთებია მენშევიკების გაზ. „ერთობა“. ამ გაზეთის № 152-ში ჩვენ ვკითხულობთ: „დღეს ქართველ ხალხს მთელი ქვეყანა იცნობს, როგორც საუკეთესო მებრძოლს მონობის ბორკილების დასაბამსხვრევათ; მაგრამ რასაც ხედავენ და სცნობენ შორეული უცხოელები, ისს ვერ ხედავენ და ვერ სცნობენ „ალიონს“ რედაქცია და მისი ახალ-შენძენილი თანამშრომელი“.

შეიძლება ეს მართლადაც ასეა, შეიძლება ქართველი ხალხი მართლაც ცნობილია მთელ დედა-მიწის ზურგზე, როგორც „საუკეთესო მებრძოლი მონობის ბორკილების დასაბმსხვრევათ“, მაგრამ ასეთი თავის ქება და ტრაბახობა მეტათ ცუდ შთაბეჭდილებას ახდენს მკითხველზე.

ამ ცუდ შთაბეჭდილებას კიდევ უფრო აორკეცებს შემდეგი სიტყვები: „ქართველი ხალხი მისი ინტერესების საუკეთესოდ დამცველ, მისი ზრახვითა და გულისთქმის, გამომხატველ სოციალ-დემოკრატიის სახით გვერდში უდგას მთელი რუსეთის რევოლიუციონურ დემოკრატიას და მასთან ერთად... ანგარევს მონობის რეჟიმის ნაშთებს. ქართველი ხალხი რუსეთის დემოკრატიასთან შეკავშირებული სჯდეს თავისუფლებას რუსეთში მცხოვრებ ყველა ერებისათვის და მათ შორის ქართველი ერისათვის“...

და მართლაც როგორ არ უნდა იცნობდეს ასეთ ხალხს მთელი მსოფლიო და შორეული უცხოელნი! ქართველი ხალხი რუსეთის რევოლიუციის უპირველესი ბელადია! ქართველი ხალხი სჯდეს თავისუფლებას რუსეთში ბევრგან ყველერისათვის! განა შეიძლება კიდევ ამაზე უფრო დიდი ღვაწლი ქაკობრიობის და მსოფლიოს წინაშე? ალბათ ვეტორს დაავიწყდა კიდევ შემდეგი: ნიკოლოზის ტახტიდან ჩამოგდება და კორნილოვის აჯანყების ჩაქრობა ქართველი ხალხის საქმეა. მაგრამ ეს არაფერია. საერთოთ ნამეტან კარგათ სწერენ „ერთობის“ პუბლიცისტები.

ᲕᲘᲥᲢᲝᲠ ᲒᲣᲠᲯᲘᲩᲘᲫᲔ ᲘᲓᲔᲝᲚᲝᲒᲘᲐ

უკანასკნელ ხანებში მენშევიკ-ობორონცები გაზ. „ერთობიდან“ თანდათან კარგავენ სიმშვიდეს: იმათ აშინებს რევოლიუციის გაღრმავება, იმათ აფრთხობს ბურჟუაზიის გამოთიშვა რევოლიუციისაგან, ერთი მხრით, და რევოლიუციონური პროლეტარიატის მნიშვნელობის და როლის თანდათან ზრდა და გაძლიერება რევოლიუციაში მეორე მხრით. სანამ კორნილოვის კონტრ-რევოლიუციონური გამოსვლა მოხდებოდა, ისინი ბურჟუასთან კავშირის და შეთანხმების აშკარა მომხრენი იყვენ; კორნილოვშინამ ისინი თითქო რამდენიმეთ გამოაფხიზლა და ამათ იწყეს ლაპარაკი ბურჟუაზიის კონტრ-რევოლიუციონერობაზე, რომ ბურჟუასთან კავშირი დემოკრატიის მხრით შეუძლებელიაო და სხვ. ამით მენშევიკები თითქო დაუახლოვდენ რევოლიუციონურ პროლეტარიატს. ბევრს ეგონა, რომ ამიერიდან ადგილობრივი მენშევიკები „ბორცა“-„ერთობიდან“ დაგმობენ ძველ შეცდომებს და მიიღებენ ამ ერთათ ერთ რევოლიუციონურ ტაქტიკას, რომელსაც ბალშევიკები ადგანან. მაგრამ ეს შეუძლებელია, ვინაიდან მენშევიკების მთელი ტაქტიკა დღევანდელ რევოლიუციაში შემოხვევითი მოვლენა როდია. ეს ტაქტიკა შეკავშირებულია მენშევიზმთან, როგორც წვრილ ბურჟუაზიულ მიდინარეობასთან. მართლაც, მენშევიკებმა გაზ. „ერთობიდან“ უკვე საკმარისათ გამოამეღავნეს თავისი შეხედულება დღევანდელ რევოლიუციაზე: იმათი აზრით, ამ რევოლიუციამ უნდა გაამაგროს და განამტკიცოს რუსეთში ბურჟუაზიულ-კაპიტალისტური წყობილება, რომ დღევანდელი რევოლიუცია წმინდა ბურჟუაზილი რევოლიუციაა, ისეთი როგორიც იყო საფრანგეთის დიდი რევოლიუცია მეთვრამეტე საუკუნის დასასრულს. ჩვენი მენშევიკები თავგამოდენით ამტკიცებენ, რომ რუსეთში დღეს, როგორც ჩამორჩენილ ქვეყანაში. სხვანაირი რევოლიუცია შეუძლებელია, რომ ისინი, ვინც დღეს ბურჟუაზიულ-კაპიტალისტურ წყობილებას გამაგრებაზე აღარ ფიქრობენ, პირიქით ისეთ ნაბიჯების გადადგმაზე გვითითებენ, რომელიც ბურჟუაზიულ-კაპიტალისტური წყობილების სრულ გაუქმებისაკენ არიან მიმართული, არიან ანარქისტები თუ არა უტოპისტები მაინც. ასეთ შეხედულებას ისინი მარქსიზმის სახელით ასაღებენ; ისინი გვითითებენ ობიექტურ პირობებზე, რომ რუსეთი მოუმზადებელია სოციალიზმისაკენ ნაბიჯების გადასადგმელათ და სხვ. მაგრამ ისინი ივიწყებენ ამ შემთხვევაში სწორეთ მარქსიზმის საფუძველს. ვთქვათ რუსეთი ჩამორჩენილია მრეწველობის განუვითარებლობით, მაგრამ განა რუსეთში არ ხდება დღეს უძლიერესი რევოლიუცია, რომელიც ქაკობრიობას ოდესმე განუცდია? მრეწველობის განუვითარებლობამ ვერ შეაჩერა ეს რევოლიუცია. და გარდა ამისა, დღეს მოქმედებს არა რუსეთის ბურჟუაზია, არამედ საერთაშორისო ბურჟუაზია, კაპიტალიზმი დღეს სრულიათ არ მოქმედებს ნაციონალურ საზღვრებში, მისთვის ასეთი სახლეობები უკვე აღარ არსებობს, ამიტომ რუსეთი როდია გამოთიშული. განა შეიძლება რუსეთის დღევანდელი რევოლიუცია გამოეთიშოს და გაირიყოს დასავლეთ ევროპისაგან ან მთელი ქაკობრიობისაგან? ჩვენ ვხედავთ, რომ რევოლიუციის ელვანი თანდათან ედების მთელ ევროპას, და თუ ეს ასეა, რასაც მენშევიკები ვერ უარყოფენ, ვინაიდან ეს ფაქტია, მაშინ, როგორღა შეიძლება იმაზე ლაპარაკი, რომ რუსეთი ჩამორჩენილია, რომ რუსეთის მეშა ხალხი სოციალიზმისთვის მოუმზადებელია? თუ არ შეიძლება ამბილიო და სხვ. თუ არ შეიძლება ამიტომ ლაპარაკი მარტო რუსეთზე, მენშევიკებმა საზოგადოთ მთელი ევროპის შესახებ უნდა ი�lაპარაკონ, რომ ტაქტიკა მოუმზადებელია პროლეტარიატი. მაგრამ ამის თქმას ისინი ვერ ბედავენ. ვერ ბედავენ მით უფრო, რომ უკანასკნელ საერთაშორისო კონგრესზე 1912 წელს, ქ. ბაზელში, რომელიც ომის მოლოდინში იქნა მოწვეული, ერთხმათ მიღებულ იქნენ რეზოლიუციები, სადაც ნათქვამია, რომ ევროპაში, თუ იმპერიალისტურმა ბურჟუაზიამ ომი ვაპოალადა, პროლეტარიატმა ამ შემთხვევაში უნდა ისარგებლოს და სოციალისტური რევოლიუციით გასცეს პასუხი. მართალია, ომის გამოცხადების დროს მთელი ევროპის სოციალისტურმა პროლეტარიატმა ეგზამენი ვერ დაიჭირა. კაპიტალისტების მოულოდნელ თავდასხმაზე მან ვერ უპასუხა სოციალისტური რევოლიუციით, მაგრამ აკი დღეს, რუსეთის დიდი რევოლიუციის გავლენით თანდათან მოდის გონს და შორს არ არის ის წამი, როცა ევროპაშიაც იფეთქებს რევოლიუცია, რომელიც მენშევიკების საუბედუროთ, პირდაპირ სოციალისტურ ხასიათის მიიღებს, მაგრამ ეს სწორეთ რუსეთის რევოლიუციის ზეგავლენები ხდება. ეს არ არის ოცნება ანუ უტოპია, ეს არის სინამდვილე.

მაგრამ ეს ვერ თავლდება მენშევიკების მეშნიერო, წვრილ-ბურჟუაზიულ მსოფლმხედველობასთან. იმათ აშფოთებს, იმათ ვერ მოუნელებიათ ბალშევიკების რევოლიუციონური ტაქტიკა. ეს ტაქტიკა იმათთვის ანარქო-სინდიკალისტური. აი რას ამბობენ ისინი: „ჰეტროგრადის დემოკრატიულმა თათბირმა სავსებით გამოაშკარავა ბალშევიკების სრული ანარქო-სინდიკალისტობა. იქ მათ პირველ კრებაზევე ეარყვეს მარქსისტული თვალსაზრისი დ. ეწერგიოლეთ მოითხოვეს მთელი ძალა-უფლების მუშათა და ჯარის კაცთა საჭიროს ხელში გადაცემას“ («ერთობა» № 155). აი რა დანაშაული მიუძღეს ბალშევიკებს! აი რაში გამოიხატება ათი ანარქო-სინდიკალისტობა? საბრალო მენშევიკები: მათ გაეგონათ, რომ სადღაც არსებობენ ანარქო-სინდიკალისტები და ბალშევიკების სახელი რომ დასცენ ანარქო-სინდიკალისტობას ახვევენ იმათ თავზე. მაგრამ ყველაზე უფრო შემაძრწუნებელი, როცა ისინი მარქსისტობას ჩამოსულობენ და თავის მეშნიერო, წვრილ-ბურჟუაზიულ მსოფლ-მხედველობას მარქსის სახელით ასაღებენ. რას იტყოდა ახლა მარქსი იმით შესახებ, თუ რომ იგი ახლა ცოცხალი ყოფილიყო? განა მარქსი ამართლებდა ლუმპენებს, რომელსაც თავისი წვრილ-ბურჟუაზიული ყოყმანით, როგორც დღეს მენშევიკები იქცევიან, ხელი შეუწყო პროლეტარიატის ბოლშევიტს 1848 წელს განა მარქსი წინააღმდეგი იყო 1871 წელს პარიკის კომუნის? განა მარქსი წინააღმდეგი იქნებოდა იმის, რომ რუსეთის 1917 წლის რევოლიუციის დროს მთელი ძალა-უფლება მუშების, ჯარის კაცების და გლეხების ხელში გადავიტეს?

მაშინ ის მარქსი ღარ იქნებოდა, ვინაიდან მაშინ ის აღარ იქნებოდა პროლეტარიატის იდეოლოგი, პროლეტარიატის დიკტატურის გამომხატველი. მხოლოთ წვრილბურჟუაზიული მსოფლმხედველობით გაჟღენთილ მენშევიკებს შეუძლიათ იმის თქმა, რომ «დემოკრატიის უფლება არ ნიშნავს დემოკრატიული კლასის მიერ დიკტატურის ხელში ჩაგდებას; განსაზღვრულ ისტორიულ პირობებში დემოკრატიას შეუძლია ბორბატათ გამოიყენოს სახელმწიფოებრივი ძალა-უფლება და შექმნას ისეთი სახოგადოებრივი ფორმები, უფლებრივი ურთიერთობა, რომელიც საბელმწიფოს მცოცავებთა უმრავლესობის ინტერესებს ეწინააღმდეგებიან“. («ერთობა» იქავე, ხაზს ჩვენ ეუსვამთ). ეს სწერენ მენშევიკების გაზეთში, ამ ამბავებ ისინი, ვისაც თავისი თავი მარქსისტებად მოაქვთ. დემოკრატია შექმნის ისეთ ფორმებს, რომლებიც უმრავლესობის ინტერესებს ეწინააღმდეგებიან! დემოკრატია ბორბატათ გამოიყენებს ძალა-უფლებასა! მაშ, ძირს დემოკრატია, ძირს დემოკრატიული წყობილება, ძირს პროლეტარიატის დიკტატურა! მაშ, გიუპარჯოს ბურჟუაზიას და მემეშულებს, რომლებიც ეშრავლობის ინტერესებს გამოხატავენ.

აი რას ქადაგებენ ლეფრთხალი მენშევიკები! მაგრამ თუ ეს ასეა, რიღასთვის ატარებენ სოც.-დემოკრატების სახელს, რიღასთვის მოიქცეთ თავი პროლეტარიატის დამცველებათ, რიღასთვის აწერენ თავის დროზეზე: „პროლეტარეებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდითო“!

ერთი სიტყვით, სრულებით შემთხვევითი მოვლენა არ არის ის გარემოება, რომ მენშევიკები ბურჟუაზიასთან შეთანხმებას და კოალიციას ქადაგებენ, და იმავე დროს მთელი თავისი ძალ-ღონით ეწინააღმდეგებიან და ებრძვიან რევოლიუციონურ პროლეტარიატს და უღრიბეს გლეხობას.

ფ. მახარაძე.

დმიტრი მირსკი.

სექტემბრის 22 ს თავი მოიკლა ამბ. დ. მირსკიმ. მიზეზი თავის მოკვლისა არ ეკოთ. ვინც იცნობდა დაბლოვებით მირსკის, ყველაზე ძმიმე შთაბეჭდილებას იქმნიებს ეს ფაქტი.

ორიან პარტიული მომუშაეენი, რომლებიც არ სჩანან ყამოვეფო ასპარეზზე, რომელთაც ფართო საზოგადოება არ იცნობს, მაგრამ მიუხედავათ ამისა მუშობენ არა ნაკლებ ნაყოფიერი, ვიდრე გამოჩენილნი მოღვაწენი. ამხანაგი მირსკი ეკუთვნოდა ისეთ პირების, რომლებიც წყნარათა, უზედმეტ სიტყვათ, თავდავიწყებამდის ემსახურებიან. თავიანთი იდეის საკეთილ ეშრავლობისთვის ეფაფანაკებიან. ამ ბოლო ხანებში ის გაგზავნეს ორლოვის საკატორღო ციხეში. ვის არ სმენია ორლოვის საკატორღო ციხის აუტანელი რეჟიმის შესახებ!

ამბ. მირსკიმ შეურყეველი მებრძოლის სიმტკიცით გადაიტანა ყველა ტანჯვა-წვალება ამ ციხეში. ამ მოუსწრო ღიდმა რევოლიუციამ და ხალხისთვის ხხვა ტანჯულებთან ერთათ ისიც იქნა განთავისუფლებული. ის ჩამოვიდა თფილისში სიცოცხლით და მომავალზე იფიქრებდა სავსე. აქ ის მსაზურებდა განმანაწილებელ პუნქტში და თავის-უფალ დროს ანდომებდა პარტიულ მუშობას. ვინ იფიქრებდა, თუ ის, რომელმაც გადალახა იმდენი უბედურება ძველი წესწყობილების დროს, ეხლა, ორღესაც დადგა ხანა ჩვენი იდეალების ღღესასწაულისა, გამოეთხოვებოდა სიცოცხლეს! ამბ მირსკის დაკარგვა იმ დროს, როდესაც ასე ცოტა დაგვრჩა ძველი გამოცდილი მუშები—ღიდი დანაკლისია ჩვენი პარტიისთვის.

ამხანაგო მიტო! შენი მეგობრები ცხარე ცრემლებით დასტირიან უდროოთ დაცვივებულს შენს გვამს! ეკუდავი იქნება შენი ხსოვნა ჩვენს გულში.

ჯაკარა.

ᲐᲛᲑ. ᲚᲐᲠᲘᲜᲘᲡ (Ძ. ᲚᲣᲠᲘᲔᲡ) ᲬᲘᲠᲘᲚᲘ („ᲠᲐᲑᲝᲩᲘ ᲞᲣᲢᲚᲘ“ ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲘᲡᲐᲛᲘ).

ზოგ ადგილებიდან მეკითხებიან: მართალია, რომ მე ბალშევიკების ორგანიზაციაში შევედი, თუ არა?

ჰო, ეს ნამდვილია. მენშევიკ-ინტერნაციონალისტებმა, როგორც მოელმა, ავეიტოს სიტ ზეზე წვრილ-ბურჟუაზიულ პოზიციაზე მდგომ ნაწილთან, ე. ი. „ობორონცებთან“ კავშირის გაწყვეტაზე ეარი სურვა და ამით მან პროლეტარიატის სასაოგადოო შემოქმედებით მუშობის ნაკლული თვით „ობორონცების“ ორგანიზაციის შენით „პლატფორმაზე დისკუსიების“ უნაყოფო მართვა მიუსაჯა თავის თავს. შეიძლებოდა აქ და პროვინციაში მესამე ორგანიზაციის შექმნა რამდენიმე ათი ათასი წევრისაგან, მაგრამ ორგანიზაციის ასე დაქუცმაცების საკმათ გასაბრალებელ საბუთს ვერ ეზეიდავ, მით უფრო ამ ჟამთ, პროლეტარიატისთვის ამ საბედისწერო წუთებში, როდესაც განსაკუთრებით საჭიროა გვეხსოვდეს: პროლეტარიატის ერთიანი—ეს მისი მასიური, ხასიათის ორგანიზაციაა. ამიტომ, ჩემის აზრით, უფრო ჭეტიერ ელემენტებისგან ლოღაკ მოითხოვს, რომ პროლეტარულ ინტერნაციონალიზმსა და საკუთარ რევოლიუციონურ წარსულთან სახელით „მოკალაქობრივი გამბედაობა“ გამოიჩინონ და „დარჩებიან რა თავის რწმენის ერთგული—ხელიდებით და გაშლილი რევოლიუციონური დროშით ხელში მაღშევიკურ ორგანიზაციაში შევიდენ, სადაც ისინი შეიტანენ მთელი თავიანთი განვლილ გამოცდილებას, ცოდნას და მუშობის მეთოდს და ამნაირათ რუსეთის პროლეტარიატის კლასობრივ ბ.რტის დღეანდელ სულიერ განწყობილებას ხელს შეუწყობენ. ვინაიდან ინტერნაციონალიტ-მენშევიკებისგან გამოჩენილმა სისუსტემ ცხად ჰყო, რომ დღეს მათ არ ძალუძთ სრულიათ დამოუკიდებლათ იმოქმედონ იმ ჯგუფებისაგან, რომლებიც სოციალიზმში წვრილ-ბურჟუაზიულ ხაზს და მიმდინარეობას გამოხატავენ. ამიტომ ეს გარემოება ბალშევიკურ ორგანიზაციის რუსეთის მუშათა დამოუკიდებელ პარტიის ერთათ-ერთ დიდ ცენტრათ ხდის. სავერო ალარა ეს მთავარი ძალა დანაწილდეს „ლარინისტებათ“ და სხვა კიდევ რომელიმე „მესამე“ ფრაქციათ. ვიფიქროთ მხოლოთ კლასობრივად გამაგრებაზე და ამ ერთათ-ერთ პროლეტარულ, დამოუკიდებელ, ერის ლეგენდ ორგანიზაციის განვითარებაზე, რომელსაც ისტორიამ რუსეთის პროლეტარიატის რევოლიუციონური პარტიის როლი წილათ ბრუნა.

იუ. ლარინი.

16 სექტემბერი.

ᲯᲐᲠᲘᲡᲙᲐᲪᲘᲡ ᲬᲘᲠᲘᲚᲘ.

ამხანაგებო ჯარისკაცებო! თუ დღეანდლამდე თქვენ რევოლიუციის დედობამათ ითვლებთ, დღეიდან თქვენნი მოვალეობა ათეკეცდება. თქვენ ვალდებული ხართ სავსებით განიცადოთ რევოლიუციის ქარტეხილი. დღეს თქვენ სიტ ზეკა აქვს უდიდესი მნიშვნელობა. ჩვენ დარწმუნებული ვიყავით ბურჟუაზიის გამოსვლის შემდეგ კორნილოვის მეთაურობით დემოკრატიის წარმომადგენლები ხელში აიღებენ მართვა-გამგეობის საქმეს. ამისთვის არ იყო საჭირო ბალშევიკობა, ამისთვის არ იყო საჭირო ლენინის და ზინოვიევის იდეების ცოდნა, ეს საკითხი პირადპირ დასვა ცხოვრებამ და დემოკრატიის წარმომადგენლები ვალდებული იყვენ იგი დადებითად გადაეჭრათ. მიმინოს და მწყერის ერთ გალიაში მოთავსებება წარმოუდგენელი რაჰ არის! მიუხედავათ იმისა, რომ ბურჟუაზია ეწინააღმდეგებოდა თვითმპყრობელობას, მისთვის ხელსაყრელია და მიიღებს კიდევ იგი ნიკოლოზს, ბატონობისაკენ, ვიდრე დემოკრატიის ბატონობისაკენ. ის მეტ უპირატესობას მისცემს აბსოლიუტურ მონარქიას, ვიდრე დემოკრატიულ რესპუბლიკას. ის ეშმაკებსაც კი დაუკვირდებოდა დემოკრატიის წინააღმდეგ! ამხანაგებო! „კოალიცია“ უკანასკნელათ დგება. მის ჩქარა დანგრევას თქვენ უნდა შეუწყოთ ხელი. რუსეთის პროლეტარიატი სავსებით ინტერნაციონალისტებს მიუყვება, მხოლოდ ჯარის დიდი ნაწილი ჯერ-ჯერობით რუკვას განიცდის. საეჭვოა სოციალ-რევოლიუციონერთა და მენშევიკ-ობორონცების სავსებით ჩამოშორება და სოციალდემოკრატ-ინტერნაციონალისტებისაკენ გადასვლა. მაშინ მიღებენ გლეხები მაწას, მუშები პურს, ხხოლოდ მაშინ განხორციელდება ხალხის მართვა-გამგეობა. დემოკრატიულ რესპუბლიკამდე მხოლოთ ეს გზა მიგვიყვანს.

როგორც ვიცით ჩვენებურმა მენშევიკებმა თითქო უარყვეს მილიუოკოვი და როძიანკოსთან კავშირი და დემოკრატიულ თათბირზე კოალიციის წინააღმდეგ წავიდნენ, აქედან ჩვენ შეგვეძლო კიდევ იმედი გვქონდეთ მათი, ვიფიქრებდით მთგან ტაქტიკის გამოსწორებას; მაგრამ მათმა „კოალიციამ“ საკართველოში ეფოსკობოზის, თავადაზნაურების, ეპარქიის და სხვა რეაქციონერთა პარტიებთან ყოველი იმედი დაგვიკარგა. რას ნიშნავს ეს, თუ არა ცნობილ მანასეს პოლიტიკის წარმოშობას. განა პატიკეტმული ნ. ჯორდანია არ იყო,

რევოლიუციის პირველ დღეებში ნაციონალ-დემოკრატებზე და ფედერალისტებზე რომ სწერდა: „ეპობი შრება და ცუდი სუნი დგებიო“! ნუ თუ ნ. ჟორდანია და ა. ჩხენკელი ამ „ცუდი სუნის“ დამყენებელთა სახელითაც წაიგდეს პატ-როგრადის დემოკრატიულ თანამირზე? სიტყვა თქვენ გიკუთვნით, მუშებო, სოფლის მუშებო და სალდათებო, ბელადებს მხოლოთ თქვენ შეგიძლიათ ტაკიცია შეაცვლევინოთ!

ძირს „კოალიციას!“ გაუმარჯოს დემოკრატიის დიქტატურას! გაუმარჯოს ინტერნაციონალს!

110 სათ. პოლკის ჯ.-კ.

გრ. შარაშიძე.

პარტიული ცხოვრება.

ქ. ქუთაისი. 24 სექტ. აქაური მუშათა კლუბში ლექცია წაიკითხა ამხ. პოლისუკმა რუსულ ენაზე. მსმენელები უმეტესად ადგილობრივი გარნიზონის ჯარისკაცები იყვნენ. თემა იყო აგრარული საკითხი, რომელიც ლექტორმა ბალშევიკური თვალსაზრისით გაარკვია და ნაციონალიზაციის პროგრამა სავსებით დასაბუთა. აუდიტორია დიდათ კმაყოფილი დარჩა, მოწონებადმდგე ბითქმის არავინ აღმოჩენილა. ლექტორი მხურვალე ტაშის ცემით დაჯილდოვეს.

მეორე მესამე დღეს ღულაძის მიდგომაზე გამმართა სასალხო მატნგი, რომელზედაც — ორატორებთან, სხვათა შორის, მენშევიკ-ესერების გარდა ჩვენი ამხანაგები, ბალშევიკები გამოვიდნენ—ოკეჯავა. გიხოკი და პოლისიუკი. მიტინგს მრავალი ჯარის კაცი და ხალხი დაესწრო. ილაპარაკეს რუსულ ენაზე მიმდინარე მოძრეტის შესახებ და აღმოჩნდა, რომ ხალხი, განსაკუთრებით ჯარი ჩვენს ლოზუნგებს სავსებით იზიარებს. მოწონებადმდგე ორატორებს მხოლოთ ჩვენ ამხ. შუამდგომლობით აძლევდენ ლაპარაკის ნებას. მოხდა ინციდენტი: ბრაზმორეულმა, ყოველი მხრივ დამარცხებულმა ესერების ჯგუფმა სხვა რომ ვერა გაწყო რა, ზუბრგიდან ქვების სროლა დაიწყო ჩვენს ორატორებს, რომ ამით მათთვის ხელი შეეშალათ და მიტინგი ჩაეშალათ. მარა მიტინგი გაგრძელდა და თავისი დანიშნულება სავსებით შეასრულა. მიტინგმა ბალშევიკების რეზოლიუცია მიმღინარე მომენტზე — ძალა-უფლების საბჭოების ხელში გადასვლაზე—ერთხმათ მიიღო. არც მოწონებადმდგე და არც თავშემკავებელი ერთიც არ აღმოჩნდა. ხალხმა ორატორები ოვაციებით გამოსტაცერა.

ამის შემდეგ ადგილობრივი ამხანაგები გამხნევებულ-აღფრთოვანებულნი საქმეს გულმხურვალეთ შეუდგენ და ცალკე ბალშევიკური ორგანიზაცია ჯერ შეადგინეს. საქმიროა ასეთი მიტინგების და ლექციების სისტემატიურად მართვა, რომ ქუთაისში, როგორც მთელი გუბერნის ცენტრში, პარტიულმა ორგანიზაციამ ფეხი მაგრათ მოიდგას.

აქაური.

ქ. ბორი. 24 სექტემბერს ბორის ბალშევიკურმა ჯგუფმა გახსნა თავის საკუთარი ბიურო და თავის თავი აღიარა დამოუკიდებელ ორგანიზაციათ. იმავე დღეს შედგა კრება პარტიის წევრებისა, სადაც ღიღსწრო ორმოცამდის კაცი. კრებამ იქონია მსჯელობა ორგანიზაციულ კითხვებზე და პარტიის შედგენაზე.

ბიურო მოთავსებულია ჰავეშვაძის ქუჩაზე № 8.

ჩოხატაური. (გურია) 22 სექტემბერს ამხ. თედორე კალანდაძემ ქ. ლონჩხუთის შემდეგ აქაურ თეატრში წაიკითხა ლექცია, შემდეგ თემაზე, „ომი და რევოლიუცია“. ხალხი ბლომათ დაესწრო. ლექტორმა სავსებით დასაჯერათა ომის ბნი შენელობა და რევოლიუციასთან მისი დამოკიდებულება.

ლექტორმა ნათლათ გაურკვია მსმენელთ ბალშევიზმის და მენშევიზმის ურთიერთობა და მათი ტაქტიკა. აუდიტორია დიდათ კმაყოფილი დარჩა და ლექტორი მქუხარე ტაშის ცემით დაჯილდოდა. ლექციის შემდეგ, როგორც გამოცხადებული იყო, უნდა გამართულიყო კამათი, მაგრამ მოკამათე მენშევიკებიან არავინ გამოჩნდა, გამოცხადდა მხოლოდ ერთი ვიღაც ი. ჟღენტი (ნაციონალ დემოკრატი), რომელმაც უსაფუძვლო შენიშვნა მისცა ლექტორს, მაგრამ მან მაშინვე მიიღო დამაკმაყოფილებელი პასუხი და კადევაც ჩაჩუმდა. აქ ბალშევიკები სხვა დამაესოფლებთან შედარებით მეტია; გაზ. „ბრძოლა“ 60-ზე მეტი გადის, „Кавк. Раб.“ 15—ცალამდე და თან და თან ბალშევიკების რიცხვი მრავლდება. დღეს ბურჟუაზიის კონტრ-რევოლიუციონერობა ყველასათვის აშკარა ხდება; ცხადია ისიც, რომ მათ გვერდში მდგომი მენშევიკ-ობორონცების მიერ ჩაგენილი სამარცხვინო შეცდომების გამო კადეტების მიერ გადმოსროლილი ანკესზე ახლა თვითონვე მენშევიკ-ესერები უნდა წამოეგონ.

მაგრამ ყველაფერი ეს სოფლის მასისთვის ჯერ კიდევ გარკვეული არაა, ამისთვის საჭიროა რომ აქ პროლეტარიატის ინტერესების დამცველი გაზეთები გავრცელდს ხალხში, საჭიროა ახსნა-განმარტება: თუ ვინ არის ბალშევიკი და ვინ არის მენშევიკი; საჭიროა ცალკე ბალშევიკ-ინტერნაციონალისტების ორგანიზაციის მოწყობა; საჭიროა, აგრეთვე დაუყონებლივ გადაკეთებულ იქმნას „ბრძოლა“ ყოველ—დღიურ გაზეთათ: ამას მოითხოვს ქართველი დემოკრატიის ინტერესები.

ს. ფარცხმელი.

მუშათა წერილები.

სანამდე ვიარეთ მარჯვენით?

სწორეთ ვერ გამიგია, თუ რათ იხრება ჩვენი პარტიის ერთი ფრთა მარჯვნივ? 15—20 წელიწადი ნუ თუ ამისთვის ვებრძოლეთ ქართველ შოვინისტებს, რომ ბოლოს მათთან გვემუშავნა? ნუ თუ იმისთვის ებრძოდა ჟორ ქიდალდი და მელანი, რომ ერთბაშათ და პარტიის დაუკითხავ-ად შეეერთებოდით მათ? ვერ წარმოიდგენია, თუ რანაირათ უნდა მოთავსდეს ერთ ჩარჩოში ნაციონალისტ-შოვინისტი და ინტერნაციონალისტი? მე ეს ვერ გამიგია ამ ორი მოწინააღმდეგის ერთად მოთავსებაზე; განა შეიძლება მგელი და ცხვარი ერთათ ყოფნენ? ამისთვის ან უნდა განაციონალისტდეს ნ. ჟორდანია და ა. ჩხენკელი, ან და მ. ამირეჯიბი და ს. დადიანი უნდა გაინტერნაციონალისტდეს. სოციალდემკრატიის ერთი მამღიარე